

Månadsbrev september 2018

Ett trevligt minne från sommaren är Heidenstamsällskapets årsmöte den 6 juli förenat med ett sommarmöte. Mötena var välbesökta och tycks ha uppskattats av närvarande, glada och positiva medlemmar. Styrelsen kommer att diskutera formen för sommarmötet och återkommer senare på lämpligt sätt i den frågan. En försiktig gissning är att styrelsen beslutar även nästa år om ett sommarmöte i anslutning till årsmötet, dock kanske ett sommarmöte med annan inriktning än årets.

Ett annat möte som medlemmar ur sällskapet deltog i var föreläsningen på Strand den 9 augusti, anordnad av Ellen Keysällskapet, då Åsa Christoffersson, f d kulturchef på Östgöta Correspondenten, föreläste över ämnet "Därför älskar jag Ellen o Verner". Föreläsningen föregicks av vissa kontakter mellan våra sällskap.

Åsa inledde föreläsningen med att delge oss varför hon "älskar Verner". Det är främst för dikterna i diktsamlingen "Nya dikter" som Åsa lyfter fram i likhet med många andra läsare. Hon har särskilt uppmärksammat och påverkats av Heidenstams förmåga att omforma självklara och enkla tankar till ypperlig poesi. Den förmågan hos Heidenstam, som Åsa så väl beskrev, är ett av skälen till att vi anser att "Nya dikter" måste räknas in bland våra allra främsta diktsamlingar. Åsa gav oss sedan många intresseväckande inblickar i Ellen Keys författarskap, liv och hennes vänskap med Heidenstam. Ellen Keys och Heidenstams vänskap över åren känns äkta. Den vänskapen vill man gärna fortsätta att läsa mer om under hösten.

Kvällen på Strand var föredömligt ordnad av Ellen Keysällskapet. Dessutom glömmer vi inte Ellen Keysällskapets te-supé, som vanligen serveras vid dess föreläsningar, med en vacker och mycket god smörgås. Ett stort tack för ett fint genomfört arrangemang!

Efter en varm och ljus sommar närmar sig raskt allt mörkare kvällar, utmärkta för läsning. Föreningslivet börjar också ta fart igen efter sommaruppehåll och så även inom Heidenstamsällskapet. Den 17 september har sällskapets styrelse ett möte i Vadstena. En av frågorna på det mötet är naturligtvis rekryteringen av medlemmar, liksom fallet är hos de flesta av de ideella föreningarna i Sverige. Vi i styrelsen eftersträvar att försöka behålla de medlemmar vi redan har i sällskapet och dessutom under det närmaste året försöka rekrytera nya medlemmar.

En vanlig fråga i detta sammanhanget, eller t.o.m. ett påstående som då skulle utgöra ett hinder för medlemskap, är att Heidenstam är "ute" och inte alls känns aktuell som författare. Vi i Heidenstamsällskapet tycker nog precis tvärtom efter att "ha läst, funderat och jämfört". Vi engagerar oss därför i Heidenstamsällskapet med syfte "att sprida kunskap om Verner von Heidenstams författarskap, att levandegöra hans livsverk och att informera om forskning härom" som det står i våra nya stadgar som planeras att fastställas inom kort och presenteras på hemsidan i början av oktober.

Det är inte endast diktsamlingen "Nya dikter" eller de båda delarna i "Folkungaträdet" som vi i Heidenstamsällskapet bör uppmärksamma bland Heidenstams verk. Nya infallsvinklar finns t.ex. kring debutboken "Vallfart och vandringsår" från 1888. Dikterna i avsnittet "Ensamhetens tankar" berör de flesta människor. Kanske bör sällskapet ägna ökad uppmärksamhet åt debutboken under de närmaste åren i vår programverksamhet och/eller initiera artiklar om debutboken att presentera under kategorin "Tankar & Utkast" på sällskapets hemsida. Har du som medlem något att tillföra härvidlag? Nej, Heidenstam är inte alls "ute" som författare. Inte om läsaren ger sig tid att verkligen läsa Heidenstams centrala verk.

Håkan Jaldung, ordförande i Heidenstamsällskapet